

Wereldkampioen Wolder ontbreekt op WMC: ‘Plezier herwinnen na corona had prioriteit’

Wereldkampioen St. Petrus & Paulus uit Wolder is zaterdag en zondag niet present op het WMC. De harmonie maakt haar opwachting bij de Rieu-concerten op het Vrijthof. „Dat slokt nu even al onze tijd op.” — © Ermindo Armino

Maastricht - Acht internationale harmonieorkesten strijden zaterdag en zondag om de wereldtitel in de concertdivisie, het hoogste niveau op het Wereld Muziek Concours in Kerkrade. De regerend wereldkampioen – St. Petrus & Paulus uit Wolder – ontbreekt. „Het plezier herwinnen na corona had prioriteit boven presteren op het WMC.”

Toen Claudia Moonen (49) drie weken geleden het openingsconcert van het Wereld Muziek Concours in Kerkrade bijwoonde, beleefde ze een déjà vu. Opnieuw speelden zich de beelden van 30 juli 2017 voor haar ogen af, toen ze als dwarsfluitiste met St. Petrus & Paulus uit Wolder de wereldtitel in de concertdivisie greep. „De spanning tijdens de prijsuitreiking, de ontlasting toen de titel een feit was, en het onthaal in Maastricht, alles kwam weer terug.”

Ontlading bij de muzikanten en supporters van St. Petrus & Paulus in de Rodahal na het winnen van de wereldtitel in 2017. — © St. Petrus & Paulus

Vier keer eerder hadden de *Greune van Wolder* in de concertafdeling deelgenomen eer het raak was. Met name het nipt mislopen van de titel in 2013 – met een half punt verschil ten opzichte van Sainte Cécile uit Eijsden – had het gezelschap onder leiding van dirigent Matty Cilissen gemotiveerd om de titel mee naar Maastricht te nemen.

Buitenmuzikale elementen

„De regels waren in 2017 veranderd. Niet langer draaide het alleen om de muziek, maar ook om de ‘buitenmuzikale elementen’”, legt concertmeester en eerste klarinettist Bas Nijsten (47) van St. Petrus & Paulus uit. „Zoals licht, geluid en performance.”

De Maastrichtenaren namen regisseur Sybrand van de Werf in de arm, kozen als thema voor Pulse en zetten de vier gekozen composities extra kracht bij met danser Joost Vrouwenraets en es-klarinetist Arno Piters van het Concertgebouworkest. „Toen al die puzzelstukjes een week of twee voor het WMC op hun plaats begonnen te vallen, zag je dat het concours meer en meer begon te leven”, vult Moonen aan. „Zou het dit jaar dan toch?’, hoorde je steeds meer leden fluisteren.”

Instrument achtergelaten

De wedstrijddag zelf stond bol van de spanning. Zozeer zelfs dat een van de leden zijn instrument in de bus achterliet en met een rotvaart van Kerkrade naar Maastricht moest rijden om het in de remise op te halen. „Uiteindelijk was hij nog net op tijd”, lacht Nijsten.

De grootste concurrentie hadden de muzikanten uit Wolder te duchten van een Duits en een Spaans orkest. „De Duitsers speelden voor ons en de Spanjaarden na ons, als laatste. De Duitsers hadden het heel goed gedaan, maar de Spanjaarden wat minder. Dus die konden we weleens hebben verslagen.”

Continu hoofdrekenen

Wat het nog spannender maakte, was dat de punten bekend werden gemaakt in volgorde van optreden. „Waardoor je continu moest hoofdrekenen. Hoeveel punten had die tegenstander, hoeveel die ander en hoeveel punten wij? Toen we hoorden: ‘St. Petrus & Paulus: 96,5’ wisten onze supporters al dat de Spanjaarden dat niet konden overtreffen en scandeerden ze al ‘Matty, Matty’ door de Rodahal. Naar onze dirigent, die samen met onze voorzitter namens Wolder op het podium stond.”

Dirigent Matty Cilissen zwaait op het podium van de Rodahal met het WMC-vaandel. — © St. Petrus & Paulus

De ontlading was enorm. Er werd gehost en gezongen, gelachen en gesprongen en gehuild en geknuffeld. Niet zo vreemd, zegt Nijsten, als je bedenkt dat hier maanden zeer intensief naar toegeleefd was. „Ik denk dat we toen de laatste maand twee tot drie keer per week gerepeteerd hebben. De laatste week zelfs elke dag en tussendoor zijn we ook nog een weekend met z'n allen op repetitiekamp geweest om optimaal te presteren.”

Topsport

„De voorbereiding op een WMC is echt topsport”, mengt voorzitter Bert van den Berg (52) zich in het gesprek. „Je moet er niet alleen keihard voor werken, maar ook heel veel voor laten.”

„En als je ziet hoe je dan bij thuiskomst ontvangen wordt: toeterende auto's, een enorme menigte voor de harmoniezaal en een erehaag met groene rook. Dat vergeet je nooit meer”, zegt Moonen. „Sowieso werkt zo'n titel nog zeker een half jaar stevig door”, reageert Nijsten. „Word je gehuldigd op het stadhuis en gouvernement, uitgenodigd voor een dubbelconcert met de Belgische wereldkampioen bij de fanfares en ga zo maar door.”

Het onthaal van de wereldkampioen in Wolder. Op de weg staat het puntentotaal geverfd. — © St. Petrus & Paulus

Druk

Toch legt die titel ook druk op dirigent en orkest. „Vanaf die titel heb je toch een bepaalde kwaliteit hoog te houden. Kun je je eigenlijk niet permitteren een mindere dag te hebben, wil je het publiek toch het beste bieden wat je hebt. Dus voor ons betekende dat, dat we vanaf dat moment met thema's en extra aankleding bleven werken.”

Slechts een enkeling voor wie die druk en drukte iets te pittig waren, haakte af. „Daarentegen krijg je er door die titel ook enkele leden bij”, zegt Van den Berg. „Dus dat kun je tegen elkaar wegstrepen. Door die wereldtitel zijn we niet groter of kleiner geworden.”

Hamvraag

Resteert de hamvraag waarom de regerend wereldkampioen zijn titel dit weekeinde niet verdedigt. Kort samengevat is het antwoord simpel: corona. „Normaal moet je je ongeveer driekwart jaar van tevoren inschrijven voor het WMC, dus begin je daar anderhalf tot twee jaar van tevoren over na te denken”, zegt Van den Berg. „En dan dient zich plots corona aan en komt alles op losse schroeven te staan. Je ziet elkaar niet, weet ook niet wanneer je weer samen mág komen, hebt überhaupt geen idee óf het WMC doorgaat en wanneer, en dus hak je op een gegeven moment de knoop door en neem je niet deel. Ook omdat normaal de periode van vier jaar na een WMC het uitgelezen moment is om de nieuwe lichterling muzikanten door te laten stromen en klaar te stomen, waar we nu niet de gelegenheid voor hebben gehad. Het belangrijkste na corona was om onze leden weer het plezier te laten herwinnen in het samen musiceren. Niet alleen de leden van het harmoniekorps, maar ook van onze drumband, jeugdharmonie en Pie en Powkapel. Want onze grootste angst was dat we met een leegloop te maken zouden krijgen. Die zien te voorkomen was belangrijker dan presteren op het WMC. Want áls je naar Kerkrade gaat, dan drááit het daar ook om.”

„Dan wil je daar ook iets neerzetten”, vult Moonen aan. „En de vraag is of dat zo kort na corona realistisch zou zijn.” „Klopt”, zegt Nijsten. „Ook al zijn we niet bang om te verliezen.”

St. Petrus & Paulus oefent bij de harmoniezaal in Wolder op het marcheren in kleine ruimtes, als voorbereiding op de Vrijthofconcerten van Rieu. — © Ermino Armino

Rieu-concerten

En dus volgen de Greune het WMC dit jaar vanaf de zijlijn. „Mede omdat we dit weekeinde nóg een ‘klein dingetje’ hebben: optreden bij de Rieu-concerten op het Vrijthof, als vervanger van Sainte Cécile uit Eijsden. Daar zijn we pas zes weken geleden voor gevraagd. Dus dat slokt nu even al onze aandacht op. Want ook daar willen we wereldkampioenwaardig voor de dag komen.”

Zien we St. Petrus & Paulus dan terug op het volgende WMC? Moonen: „Je moet je als orkest altijd zelf blijven uitdagen en daarvoor is het WMC een prachtig platform, dat helpt om de boel weer even op scherp te zetten.” Nijsten: „Maar het is ook een wedstrijd, terwijl goede concerten geven net zo belangrijk is. Je kunt niet vier jaar niets doen en dan pieken op het WMC.” Van den Berg: „Daarom zullen we over een volgende deelname serieus nadenken. Het is geen vanzelfsprekendheid, want over zes jaar bestaat St. Petrus & Paulus 150 jaar, en ik weet zeker dat we dan ook groots willen gaan uitpakken.”